

ρῶ δὲ καὶ δαπάνη· γινώσκειν δὲ ἀγαθοῦ 285 γινώσκειν
 χρεὼν ἀνθρωπίνην βιοτὴν ἀφανοῖν τε ἐοῦσαν. Πρβλ. εἰδέναι.
 || γι(γ)νώσκεσθαι. Γίνομαι ἀντικείμενο γνώσης, become knowa-
 ble, Ἡράκλειτος 86 ἀπιστίη διαφυγγάνει μὴ γινώσκεσθαι
 Φιλόλαος 3 ἀρχὰν γὰρ οὐδὲ τὸ γνῶσοῦμενον ἐσσεῖται
 πάντων ἀπείρων ἐόντων 4 καὶ πάντα γὰρ μὲν τὰ γιγνώσκό-
 μενα ἀριθμὸν ἔχοντι· οὐ γὰρ οἶόν τε οὐδὲν οὔτε νοηθῆμεν οὔτε
 γνῶσθῆμεν ἄνευ τούτου 6 οὐχ οἶόν τ' ἦν οὐθὲν τῶν ἐόν-
 των καὶ γιγνώσκόμενον ὑφ' ἀμῶν γὰρ γενέσθαι Ἀρχύτας
 1.18 πολλοὺς μὲν δὴ αὐτῶν οὐκ εἶναι ἀμῶν τᾷ φύσει οἶους τε
 γιγνώσκεσθαι.

γλαυκός. Γλαυκόχροος/λαμπερός, azure/bright, Ξενοφάνης
 16.2 Θρηῆκές τε γλαυκοὺς καὶ πυρροὺς Ἐμπεδοκλῆς 93 γλαυ-
 κῆς . . . ἀκτῆς. Πρβλ. γλαυκῶπις.

γλαυκῶπις. Μὲ λαμπερὰ μάτια, with bright eyes, Ἐμπεδο-
 κλῆς 42 γλαυκώπιδος . . . μήνης. Πρβλ. γλαυκός.

γλυκύς. Γλυκός, sweet, Ξενοφάνης 1.8 ψυχρὸν δ' ἐστὶν ὕδωρ
 καὶ γλυκὺ 22.3 πίνοντα γλυκὺν οἶνον Δημόκριτος 246
 λιμοῦ καὶ κόπου γλυκύτατα ἰάματα. || γλυκύ (τό). Ἐμπε-
 δοκλῆς 90 ὥς γλυκὺ μὲν γλυκὺ μάρπτει Δημόκριτος 9
 καὶ 125 νόμῳ γλυκύ, νόμῳ πικρόν.

γλῶσσα. Γλῶσσα, tongue/diction, Παρμενίδης 7.4 ἠχῆε-
 σαν ἀκουήν καὶ γλῶσσαν Ἐμπεδοκλῆς 3.1 μανίην ἀποτρέ-
 ψατε γλώσσης 3.11 ὑπὲρ τρανώματα γλώσσης 39 διὰ
 πολλῶν δὴ γλώσσας ἐλθόντα. Πρβλ. στόμα. || γλῶσσαι. Γλῶσ-
 σες, languages, Δημόκριτος 20 a (τίτλ.) Περί Ὁμήρου ἢ ὀρθο-
 επείης καὶ γλωσσέων.

γναφεῖον. Ἐργαλεῖο τοῦ γναφέως, card, Ἡράκλειτος 59
 γναφεῖω ὁδὸς εὐθεῖα καὶ σκολιή μία ἐστὶ καὶ ἡ αὐτή.

γνήσιος (συνών. ἀληθής, ἀντίθ. σκότιος). Γνήσιος/ἀληθινός,
 genuine, Δημόκριτος 11.1-3-8 γνώμης δὲ δύο εἰσὶν ἰδέαι, ἡ μὲν
 γνησίη, ἡ δὲ σκοτίη . . . ἡ δὲ γνησίη . . . τότε ἐπιγίνεται
 ἡ γνησίη.